

Megragadni, aki Örök

(2021.01.01. Pálfalvi J. Viola)

Textus: JSir 3,22-24

Kedves Testvérek!

Változóban a köszöntési szokások: a mobilszolgáltatók beszámolóai alapján tavaly már kevesebb sms-t küldtek az újévi köszöntés kapcsán az emberek és a mobilinternetet használták többen. Változik tehát a világ, változások bennünk, ha mást nem új dátum, új kalauz, új betöltött életév.

Ugyanakkor van valami... pontosabban Valaki, aki mindezen változások közepette sem változik, hanem örök ez pedig maga Isten és ahogyan mai alapigénk megragadja, az Ő szeretete, irgalma és hűsége. A mai délelőttön vizsgáljuk meg ezt a hármat az ige tükrében!

1. Isten szeretete

Az ige így ír „Szeret az Úr, azért nincs még végünk...” ezek a sorok a Babiloni fogság idején íródtak, amikor a választott nép jelentős részét elhurcolták, Jeruzsálem, a szent város a templommal együtt elpusztult, az egyetlen, amibe a hátramaradottak kapaszkodhattak az volt, hogy az életük még megvan, még nem pusztultak el. Ebben a helyzetben szólal meg számukra a vigasztalás: szeret az Úr, olyannyira szeret, hogy megtartja az életüket, hogy megóvja őket a teljes pusztulástól. Lehet, hogy az ország romokban, lehet, hogy nincsenek kilátásaik, de Isten megtartja őket minden körülmény ellenére. Mert testvérek, nem kegyetlen Urunk van, aki örömét leli a teremtményei fájalmában és nehézségeiben, hanem olyan, aki szeret és a szeretetéből az fakad, hogy megvéd. Mi, akik már a karácsony és az újszövetség tükrében érthetjük ezt az ígét pedig tudjuk, hogy Isten olyannyira szereti az övéit, hogy a saját Fiát küldte el értünk. Talán ez az egyik legnehezebb része a hitünknek: hinni abban, hogy a Mindenható Isten olyannyira szeret, hogy Fiában az életét adta értünk és ez maga a kegyelem. Ez a fajta szeretet viszont nem arról szól, hogy Isten gyermekeinek sosem kell szenvedéssel szembenéznie, sőt, valójában Jézus pont az ellenkezőjéről tanít. Hanem azt mutatja meg, hogy van tovább a fizikai szükségleteknél, van több az anyagi jólétnél és talán az egyik legnehezebb dolog azt hinni, hogy nem a földi halál a legrosszabb ami történhet az emberrel. Az újévi szokásokhoz a lencsefőzéstől elkezdve a malacsütésig mind-mind olyan babonák társulnak, amik a következő év gazdagságát hivatottak megalapozni, mert az ember görcsösen

ragaszkodna ehhez. Isten ígéje ezzel szemben azt mondja, hogy „...Több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál.” (Lk 12,23) Mert Isten szeretete túlmutat a földi javakon, a földi életen és az örök élet perspektíváját adja.

2. Isten irgalma

A második, amit az próféta kiemel, Isten irgalma, amiről két szorosan összekapcsolódó dolgot olvasunk: egyfelől azt, hogy Isten irgalma nem fogyott el, másfelől azt, hogy megújul minden reggel. Testvérek, képzeljük el, hogy milyen lenne, ha minden reggel megkaptánk a bankszámlánkra a teljes havi jövedelmünk összegét. Nem számítana, hogy előző nap elfogyott az összes pénzünk, mert másnap mindentől függetlenül újra megjelenne az utalt összeg az egyenlegünkön. Őszintén testvérek, ki ne akarna egy ilyen lehetőséggel élni? A példa viszont nem teljesen fedi a bibliai valóságot. Ugyanis csak egy részletet mutat meg nekünk Istenből: azt, hogy újra és újra megújul az irgalma. Ha csak ezt a vonását látjuk, akkor könnyen gondolhatnánk, hogy csinálhatunk amit csak akarunk, Isten úgysis elnéző lesz. Így gondolkodik az az ember, aki nem ismeri azt, hogy ennek az irgalomnak szó szerint véresen komoly ára volt. Hiszen az imént beszéltünk arról, hogy Isten szeretete Krisztus áldozatában vált egészen mélyen megtapasztalhatóvá. Ha Isten irgalmát a szeretete tükrében látjuk, akkor nem könnyelműsége, hanem Vele megélt szeretetkapcsolatra, hála indít mindez.

Testvérek, amikor azt olvassuk, hogy Isten irgalma nem fogyott el, hanem újra és újra megújul, akkor a próféta arról tesz bizonyosságot, hogy Őt nem befolyásolja a mi aktuális állapotunk, nem aszerint bánik velünk amit megtettünk, vagy elmulasztottunk, hanem végtelenül irgalmas és ez az irgalom nem emberi próbálkozástól függ, ez az Ő lényének a része. Ebben pedig lehetőség rejlik testvérek, az új kezdet lehetősége. Mivel Isten irgalma megújul, számunkra is megadja a lehetőséget arra, hogy ha a bűn, hibák, mulasztások, vagy az élet gondjai látszólag messze sodortak volna tőle, visszatálhassunk. Testvérem, talán éppen ez az évkezdés adatott arra, hogy az Ő megújuló irgalmát keresve közelebb lépj hozzá és elmondd neki mindazt, ami távol lökne tőle!

3. Isten hűsége

Hallottunk tehát Isten szeretetéről és irgalmáról, a harmadik pedig, amit az ige kiemel Isten hűsége. Így szólítja meg Istent: „Nagy a te hűséged...” (23. vers). A hűséghez általában a megbízhatóságot, szavahihetőséget, stabil kitartást szoktuk társítani. Mit jelentett ez ott és akkor a fogság idején a zsidó népnek? Azt, hogy Isten nem hagyta el az őket, hanem jelen van közöttük és küldeni fog szabadítást. Bár a nép nem hallgatott rá, hanem generációkon keresztül

elfordult tőle és ennek a hűtlenségnek megvan a következménye, Isten mégsem változtatja meg a tervét, mégis fog szabadulást hozni. Isten hűsége leginkább a tetteiben látszik egyértelműen, mégpedig abban, hogy Ő az ígéreteit mindig megtartja, amit elmond, az úgy lesz. Testvérek, a Szentírás ezen a helyen mintegy bizonyágtételként mondja ki, hogy Isten hűsége nagy. Nem olyan, mint az embereké, akik sokszor bizonytalansággal, az elköteleződéstől való félelemmel küzdenek, nem tekint jobb lehetőségek irányába, hanem szilárdan kitart a választottai mellett. Az ige itt mintegy felmutatja, hogy ilyen Isten: hűséges, hűséges az Ő népéhez és hűséges egyen egyenként az Ő gyermekeihez. Erről a hűségről talán az egyik legérzékletesebben a Tékozló fiú példázatában beszél Jézus. A fiú kikéri az örökségét és elherdálja azt, de apja hűségesen várja őt vissza, hiszen mikor a gyermek visszajön, már távolról észreveszi az érkezőt és elébe megy. Testvérek gondoljunk csak bele, hogy emberként a szülők mennyi mindent megtesznek gyermekeikért: ha a gyerek elkap valamilyen betegséget, nem számít, hogy mennyire fertőző, mennyire kellemetlen tünetekkel jár, esetleg mennyire taszító, a szülő általában mindent megtesz a gyerek gyógyulásáért... én személyesen megszámolni sem tudom hányszor virrasztottak velem éjszakákat a szüleim. Talán ezek a példák közelebb hozzák egy kicsit azt, hogy mit jelent az, a hitvallás, hogy „Nagy a te hűséged”, azt, hogy Isten az ő Szentlelke által folyamatosan jelenlévő, tapasztalható, megélhető és cselekvő valóság a hívő ember életében. Testvérem, ha ebbe az új esztendőbe bizonytalanságban lépnél be, szól a megerősítést, közösségként és egyen egyenként is, hogy olyan Mennyei Atyánk van, aki hűségével van mellettünk.

4. Mire hív mindez minket?

Szeret az Úr, nem fogyott el az irgalma és hűsége, ezt mutatja fel mai igénk. A kérdésünk innentől az, hogy mire indíthat mindez. Erre a választ a 24. versben kapjuk meg „Az Úr az én osztályrészem...”

Testvérek, itt állunk egy új év küszöbén furcsa kettősségben: egyfelől készülünk életeseményekre, amik tervezhetően eljönnek. Mindannyian egy évvel idősebbek leszünk, vannak, akiknek ez az év hozza el a felnőtté válást felvétellel, érettséggel, vannak, akik házasságra készülnek, vagy gyermekáldás elé néznek... események, amikre készülünk, amik eljönnek... ha Isten akarja. Ugyanakkor az elmúlt 1-1,5 év nagyon komolyan beleírta mindannyiunk emlékezetébe, hogy számtalan dolog van, amire nem készülünk, amit nem várunk, vagy nem szeretnénk, mégis megtörténik. És ez a kettősségnek a másik oldala, hogy bár emberi számítás szerint ezek megtörténnek, de végső soron be kell látnunk, hogy nincs ráhatásunk arra, mi hogyan történik velünk. Keresztyénként amikor a terveinkről beszélünk,

hozzá szoktuk tenni, hogy „ha Isten akarja és élünk...” és valóban, úgy és akkor történik bármi velünk, amikor és ahogyan a világot fenntartó Úr eltervezi. Kijózanító megtapasztalni, hogy ki vagyunk szolgáltatva az egészségünknek, a gazdaságnak, mások döntéseinek és adódik a kérdés, hogy mégis hogyan lehet így élni testvérek? Hogyan nem lesz ebből folyamatos bizonytalanság és szorongás? Erre adja meg a választ az ige amikor azt mondja, „Az Úr az én osztályrészem... ezért benne bízom”. A próféta bizalmának az adja az alapját, hogy ismeri Istent, mégpedig olyannak ismeri, akinek a szeretete megtart, az irgalma megújul, a hűsége pedig nagy. Testvérek mai igénk nem tesz mást, mint bemutatja nekünk Isten ezen a három vonásán keresztül. És ez itt, új esztendő küszöbén felteszi nekünk a kérdést, hogy mi kinek látjuk Őt. Testvérem, milyennek ismered Istent? Szól ugyanis számodra is a bátorítás arra, hogy mivel olyan Urunk van, aki szeretet, aki irgalmas és hűséges, bízd rá magad minden helyzetben a legnagyobb döntésektől elkezdve egészen a hétköznapi jelentéktelennek tűnő pillanataiban is. Bátoríthat minket az, hogy Jeremiás a legnagyobb kilátástalanságban, akkor, amikor körbepillantva minden az ellenkező irányba lökte volna, tudott abba kapaszkodni, hogy kicsoda az az Isten, akihez tartozik.

Összefoglalva testvérek, az új esztendővel járó változások közepette is olyan Istenünk van, aki nem változik, hanem szeretete, irgalma és hűsége hív és bátorít minket arra, hogy benne bízunk ennek az esztendőnek is minden napján újra, vagy éppen most először.

Ámen